

Til lovforslag nr. L 248. Skriftlig fremsættelse (30. marts 2000)

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

(Lovforslag nr. L 248).

Lovforslaget udgør første del af udmøntningen af den politiske principaftale af 8. september 1999, om de fremtidige sigtelinier for telepolitikken, og indeholder en sammenskrivning af reglerne om forbrugerbeskyttelse, forsyningspligt samt nummer- og samtrafikforhold. Samtrafik omfatter for eksempel udveksling af trafik mellem forskellige telenet og udbydere, og leje af infrastruktur hos andre udbydere af telenet eller teletjenester. Samtrafik er den afgørende råvare på teleområdet, og prisen herfor er bl.a. den pris, som de nye teleselskaber betaler for at lede deres trafik gennem Tele Danmarks kabler, eller give deres kunder adgang til at ringe til en kunde hos Tele Danmark.

Kommunikationssektoren i bred forstand er af afgørende betydning for mulighederne for at realisere visionen om netværkssamfundet som kilde til fortsat samfundsmæssig udvikling, vækst og beskæftigelse. Kommunikationsprodukterne er med andre ord Danmarks "strategiske nøgleråvare" – eller adgangsbillet - når det gælder udnyttelse af de muligheder, som netværksøkonomien og netværkssamfundet giver.

Lovforslagets sigte er i forlængelse heraf at gennemføre en opdatering af telereguleringen, der styrker mulighederne for effektiv konkurrence, og fremmer vækst og innovation i den samlede telesektor.

Et af de højest prioriterede mål er i den sammenhæng et styrket udbud af nye og avancerede bredbåndsprodukter. Bredbåndsprodukter er teleforbindelser med stor båndbredde og høj kapacitet, og kan derfor bruges til at få adgang til nye

tjenester, der også indeholder lyd og levende billeder. Et praktisk eksempel er kommunikation mellem to læger på hver sit hospital, som elektronisk kan diskutere et specifikt medicinsk problem, og samtidig studere de samme billeder af et operationsforløb, en røntgenoptagelse eller lignende.

Slutmålet er at sikre alle forbrugere en række, stadig bedre og billigere, mulige adgangsveje til netværkssamfundet, og at give dem et reelt valg mellem en række konkurrerende teleselskaber.

For så vidt angår de forbrugerrelaterede dele af lovforslaget, er der foretaget en række forenklinger af reguleringen, og større dele af denne er henlagt til bekendtgørelsesniveau. Der er i lovforslaget hjemmel til at etablere en alternativ klagestruktur på forbrugerområdet, således at Telebrugernævnet eventuelt nedlægges, og forbrugerne i stedet kan klage til et privat klagenavn.

Forsyningspligten er uændret i forhold til den gældende lovgivning, men der er i lovforslaget tilstræbt en mere teknologineutral regulering, således at forsyningspligten i praksis kan opfyldes f.eks. også gennem levering af en mobiltelefon, hvis det er den teknologisk set optimale løsning, og hvis den giver forbrugeren samme ydelse og pris, som et traditionelt abonnement.

På nummerområdet er der også i vidt omfang tale om en videreførelse af den gældende lov- og bekendtgørelsesregulering, ligeledes med en række forenklinger samt højere grad af bekendtgørelsesregulering.

Der er endnu ikke sund, effektiv og afbalanceret konkurrence på alle dele af telemarkedet. Derfor opretholdes og styrkes reguleringen af samtrafikaftalerne mellem selskaberne. Bl.a. indføres der nye prisreguleringsmodeller, som vil være mere effektive til at sikre lavere samtrafikpriser, end de nuværende, og Telestyrelsen